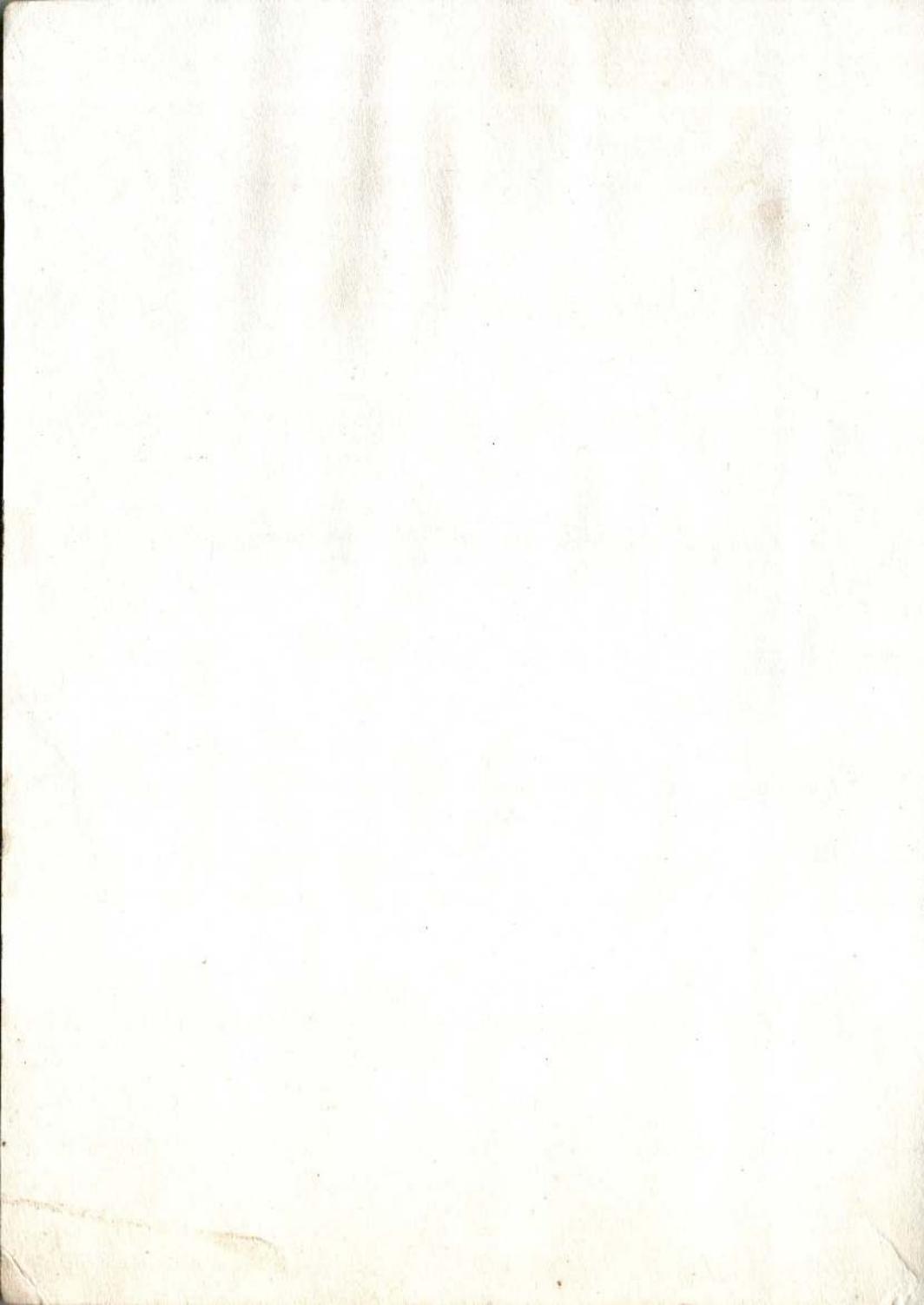

சிறுவர் நாடக பாடல்கள்

சிறுவர் நூடகப் பாடல்கள்

செயல் திறன் அரங்க இயக்க
வெளியீடு

முன்னுரை

செயல் திறன் அரங்க இயக்கம் சிறுவர் அரங்கத்துறையில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வருகின்ற ஒரு அரங்க நிறுவனம். சிறுவர்களின் உளமேம் பாட்டுக்காகவும் கல்வி மேம்பாட்டுக்காகவும் சிறுவர் அரங்கைப் பயன் படுத்தி வருகின்றோம். சிறுவர் அரங்கு என்பது, சிறுவர் பார்வையாளருக்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற நாடக ஆற்றுக்கையைக் குறிக்கும் எனலாம். சிறுவர்களின் மனதிலையைக் கருத்திற்கொண்டு அவர்களுக்காகச் செயற் படுவது என்ற எண்ணப்பாங்கு இதில் உண்டு. சிறுவர் அரங்கத் துறையின் விருத்தி சிறுவர்களின் விருத்தியாக அமையுமென்று நம்பலாம். இதற்காக, நாம் பின்வரும் செயற்பாடுகளை முன்னடைத்து வருகின்றோம்.

- ஆரம்பப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கான சிறுவர் அரங்கப் பயிற்சி கள் நடத்துதல்.
- ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் சிறுவர் நாடகங்களை மேடையேற்றுதல்.
- சிறுவர் கழகங்களை அமைத்து இயக்குதல்.
- சிறுவர் அரங்கத்துறை நூல்கள், கையேடுகள் வெளியிடுதல்.
- பாலர் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு சிறுவர் அரங்கப் பயிற்சி களை வழங்குதல்.

2003ம் ஆண்டு ஜனவரி தொடக்கம் இன்று வரை எமது நிறுவனம் சிறுவர்களுக்காகத் தயாரித்த ஏழு நாடகங்களின் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு இசைத் தட்டாக (CD) வெளியிடப்பட்டுள்ளது. சிறுவர் நாடகப் பாடல்கள் (Songs from children plays) என்ற இசைத்தட்டில் ஐம்பது பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அந்தப் பாடல்கள் இச்சிறு நூலில் வெளி வருகின்றது.

இவ்வாறான முயற்சிகளைத் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள எண்ணியுள் ஓராம். அனைவரதும் ஒத்துழைப்பு எம்மை வளப்படுத்தும்.

நாடகங்கள்	அருந்தகும் நெட்பாள்கள்	பாடல் ஆசிரியர்	இயங்கமெட்டு	பாடகர்
1. நெற்கருத்துக் காளி	தே.தேவானந்த்	தி.முருகையா/தே.தேவானந்த்	த. ரோபர்ட்	து.யாரினி
2. தீங்கி குழந்தைகள்	தே.தேவானந்த்	தி.முருகையா/தே.தேவானந்த்	த. ரோபர்ட்	து.யாரினி
3. பஞ்சவர்ணநியபார்	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	த. ரோபர்ட்	இ.பிரேமினி
4. பந்தயக்குதியர்பார்	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	த. ரோபர்ட்	ச. ரெஜானி
5. மந்திரத்தால் மலை	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	த. ரோபர்ட்	ஆர்.தாஸ்வா
6. களம்பளிக் குட்டியார்	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	அ.கேத்தில்	ச. ரெஜானி
7. நிலைபெறுமாறு என்னுடீய	க. கி.கமலநாதன்	துழந்தை ம.சண்முகலிங்கம்	அ.கேத்தில்	நா.மகா
				ஆர்.தாஸ்வா

தே.தேவானந்த்

மார்ச் 2006

சிறுவர் நாடகப் பாடல்கள்

(இறுவெட்டு வெள்மீட்டின் போது வழங்கப்பட்ட கருத்துரை)

நாசிவசிதம்பரம்

இது இன்றைய காலத்தின் தேவை. கல்வியின் தேவை. எங்கள் பள்ளியின் தேவை. எம் பாலரின் தேவை. எம் மகிழ்ச்சி உற்சாகம் என்பன வெறும் சொற்கள் அல்ல. அவை எம் மனதின் பாதைகள். எம் குழலின் பிரசவங்கள். அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பதும், விரிந்த பொருள்கொண்ட ஓர் வெளிப்பாடு ஆகும். இங்கு அகம் என்பதை மனம் எனக் கொள்வதோடு, வீடு - மனை எனவும் கொள்வர் சிலர். ஆயின், எங்கள் அகத்தில், எங்கள் இடத்தில் இருந்த - இருக்கின்ற நம் முன்னோர் அளித்த அருஞ்செல்வங்களை நாமே அறியாத ஓர் நலிவு நிலைமை இன்றுள்ளது. இங்கு நாமும் நமக்கோர் நலியாக் கலையுடையோம் என்றவாறு நம் நிலையை நம் இசையை எட்டுத் திசையும் அறிய ஒலித்தலும் இன்று அவசிய மாகின்றது.

காற்றுக்கு நூராது கைகளால் பொத்திக் காப்பாற்றப்பட்ட கை விளக் கின் ஒளிபோலும், எம் காலம் சுமந்து வந்து சிறுவர் கதைகள், பாடல்கள், இசையுடன் அசைவுகள் எம் கண்ணில் மனத்தில் - காட்சியாய் இணையவும் இவ் ஒலிப்பேழை எமக்கு உதவும். அன் மித்துக் கூறில், ஏற்ததாள ஒரு விழாக்கால இடைவெளியில் அதற்கும் அப்பால் எம் மழலையார் பாடல்களில் எம் கல்வி கலைத் துறையினரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களில் இதுவும் ஒன்றாக அமையும். முதலில் எழுத்துருவாகவும் பின், இடையில் இராக - தாள் அமைப்புடன் கூடியும், அமைந்த சிறுவர் பாடல் வெளிபீடுகள் இன்று இசை கூடிய ஒலி வடிவமாகுவதற்கு, இது ஓர் தொடக்க முயற்சி எனலாம். முதல் முயற்சி என்பதனால் முழுமைக்கு இன்னும் இடமுண்டு.

மேலும், சிறுபிள்ளைகளின் உள் வளர்ச்சிக்கேற்ப காரண காரியத் தொடர்பு காணல், புதிர் போடுதல், புதிர் விடுவித்தல் மற்றும் சூழல் தொடர்பு, மகிழ்ச்சி விளையாட்டுக்கள் என இம் மன்னில் - மரபில் வேரூன்றி வந்த சில தனித்துவ அம்சங்களை இனங்காண உதவும் ஓர் இசைப் பதிவாகவும் இது அமையும்.

சிறுவர் பாடல்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒன்று - சிறுவர்கள் தாமே பாடும் பாடல்களாகவும், மற்றையது சிறுவர்களுக்காகப் பெரியோர் பாடும் பாடல்களாகவும் அமையும். இங்கு இரண்டிற்கும் உதாரணம் கூற முடியும். அத்தோடு, இதுவரையில் சிறுவர் நாடகங்களில் உரை விளக்கமாக அமைந்த பகுதிகள், இங்கு இசை விளக்கமாக (கதை அறிமுகம் - காட்சி மாற்றம்) அமைவதும் ஓர் புது முயற்சியாகக் கொள்ளலாம். இன்னும் மொழியின் ஒலிக்குறிப்பு வடிவங்களை இணைக்கும் புத்தாக்கப் பாடல்கள் - உதாரணம்

ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, நான்கு
டொட்ட டொட்டொட டொட்டொட டொட்டொடும்
டிடிட்டி டிடிடிடி டிடிடிடி டிடிடும்..

என்றவாறு மாணவரின் ஒலி வேறுபாட்டு உச்சரிப்புத் திறனை வளர்க்கும் எம் சமய சமூகச் சூழல் வெளிப்பாடுகளும் பொருத்தமாகவே இணைந்துள்ளன. மேலும், பல வழியாயும் “பிறவெள்ளம்”புகுந்து

(தொலைக்காட்சி வழியாக) எம் குடிநீரை மாசுபடுத்தும் இன்றைய சூழலில், எம் பிள்ளைகளை தடுத்தாட்கொள்ளும் வழிகளில் ஒன்றாய் எம்முன்னோர் வழி தொடரும் புத்தாக்கச் சிந்தனைகளுக்கும் இடமாக இப் பாடற் தொகுதி அமைகிறது. உம் நாட்டார் இசைக் கோலங்களில் ஒன்றான சிந்து நடையில் (துள்ளல் இசை) அமைந்த நரியின் வருகைப் பாடல் - கண்மணிக் குட்டியார் -

பசித்தபோதும் தின்னமாட்டேன் - நான்
இலை, குலை, புல்லு, பூன்டு பழவகை

அதிகம் சிறுவர் நாடகப் பாடல்களாகவும் (மந்திரத்தால் மழை, பஞ்சவர்ண நரியார், கண்மணிக் குட்டியார், பந்தயக் குதிரையார்) பல்வகைப் பாடல்கள் என்ற சிறு தொகுப்பை அதன் இணைவாக வும் கொண்டு இப்பாடற் தொகுதி அமைகிறது. பல்வகைப் பாடல் களிலும் ஒரு சில, வேறு நாடகங்களில் (கூடி விளையாடு பாப்பா) இப்பெற்றவையே. அழினும், இங்கும் சில பாடல்கள் போதனைப் பண்பு மிகுந்தும் அத்தோடு அவை பெரியோரின் சிந்தனை - சொல் - செயலாக அமைவதனையும், இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். ஏனெனில், எல்லாம் சரி எனப் பலர் எண்ணுதற்கும் நாம் இடம் தருதல் ஆகாது.

நிறைவாக- “சின்னங்சிறுக்களே எங்கள் தேசிய...”(பந்தயக் குதிரையார்) என்ற பாடல் மனதுக்கினிய சொற்களாயும், ஒரு வகையில் புதிய தாலாட்டுச் சிந்தனையாயும் அமைகிறது. இது, குழந்தை களுக்காகப் பெரியோர் பாடுவதற்கு உம். இன்னும், இந்நாடகத்தில் வரும் வேலியர், குடிலர் என்ற சொற்களும் (பாத்திரப் பெயர்கள்) அவற்றின் வருகைப் பாடல்களும் கூத்து - மாணவரின் சுற்றாடல் கல்விக்கு மிகவும் பயனுடையதாகும்.

நாயிருக்கும் என் பெயரின் பின்னே
நரியிருக்கும் என் சாயலிலே
நாயுமல்ல நான் நரியுமல்ல
நாமமென்ன சொல்லு பார்ப்போம்

என்றவாறான பகுதிகள் சிறுவர் சிந்தனைக்கு விருந்தாகும். ‘மியாவ் மாமா’ ‘பூசுப் பூணையார்’, ‘மியாவ் பூசர்’ என்பவை சிறுவரின் சொல் ஸாக்க விருத்திக்குத் துணைசெய்யும் சொற்கள்.

உஞ்சு உஞ்சு போ போ
கெஞ்சுகிறேன் போ போ

என்பனவும் ஒசைச் சிறப்புக்கு உதாரணம் ஆகும். ‘வானவில்லை விட்டிறங்கி வந்து சேர்ந்த ராசா’ (பஞ்சவர்ண நரியார்) என்பதிலும் விரிந்த கற்பனைச் சிறப்பை இரசிக்க முடியும். இவை இன்னும் இன் னும் மாணவனைச் சிந்திக்கத் தூண்டும். இன்னும் செயன்முறைக் கல்வியில் இசையும் அசைவும் நடிப்பு - பேச்சு என நாம் பல மொழிபேசினும் அதற்கான “பசளை” போதுமானதாக

இடப்படுவதில்லை என்பதனை நாம் ஏற்றே வெண்டும். இந் நிலையில், ஏற்றதோர் அழகியல் ஆக்கச் சுழலாக கல்வியும் கலையும் இணைந்து மாணவரின் வளர்ச்சிக்கு உதவ முன்வரும் உடல் உள் மாற்றத்தை மனம் கொள் வோம்.

சிறுவர் நாடகம் -

இசை சம்பந்தமான மதிப்பீடு

திருமதி. ககன்யா அரவிந்தன்

நாடகங்களில் அங்கு கூறமுற்படும் கருத்தை அல்லது உணர் நிலையை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய சிறந்த ஒரு கருவியாக இசை பயன்படுத் தப்படுகிறது. எந்த ஒரு கலைக்கும் உயிருட்டம் கொடுப்பது இசை எனலாம்.

சிறுவர் நாடகங்கள் பெரும்பாலும் ‘கருத்து வெளிப்படுத்தல்’ என்பதி லும் பார்க்க ‘மகிழ்வித்தல்’ என்பதையே முக்கிய நோக்கமாக கொண்டிருக்கும். மகிழ்தலினாடான கருத்துப் பரிமாறலே இங்கு முதன்மைப் படுத்தப்படுகிறது. எனவே, அவர்களது உளவியல் தன்மைகளுக்கேற்ற வகையில் சில நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நாம் சொல்ல வேண்டியவற்றை சொல்லமுடியும். பாடலுடன் கூடிய கதைகளில், பாடலுடன் கூடிய ஆடல், அல்லது பாடலுடன் கூடிய விளையாட்டு, பாடலுடன் கூடிய செயற்பாடுகள் போன்றன இங்கு முக்கியப் படுத்தப்படுகின்றன. உரையாடல் குறைக்கப்படுகிறது. இசையுடன் கூடிய செயற்பாடாக முன்வைக்கும் பொழுது இயல்பாகவே கருத்துக் கள் சிறுவரை இலகுவில் சென்றடைகின்றன.

அந்த வகையில், சிறுவர் நாடகங்களுக்கு இசை அமைத்தல் என்பது சாதாரண விடயமல்ல. பொதுவாக, ஏனைய வகை நாடகங்களுக்கு இசை அமைக்கும் போது பாத்திரத்தின் உணர்நிலை அனுபவத்தை அறிந்து அதற்குரிய இராக மெட்டினை அமைத்துக் கொள்ள முடியும். எடுத்துக் காட்டாக பாத்திரத்தின் அனுபவ கணத்தில் வீரச்சவை விரவிநிற்குமானால் அடானா, பிலஹரி, கம்பீரநாட்டை போன்ற இராகங்களைக் கொண்டு பாடலை இசை அமைத்துக் கொள்ள முடியும். இவ் வாரே, துண்பியல் கணமாயின் மிக ஆறுதலான விருத்த வடிவிலாகப் பாடலை இசை அமைக்க முடியும். ஆனால், சிறுவர் நாடகத்தைப் பொறுத்தவரையில் எந்த ஒரு நிலையிலும் மகிழ்தல் என்பது முக்கியப்படுத்தப்படுவது அவசியம். அதிகளவான துண்பியலையோ பதட்டத்தையோ உணர்வுக்கணங்களை அப்படியே வெளிப்படுத்தி விடக் கூடாது. எந்த ஒரு பாத்திரத்திற்கும் எவ்வகையான உணர்வு வெளிப்பாடாயினும் அதனுடன் கூடிய ஒரு துள்ளால் அல்லது மகிழ்தல் இழையோடியிருப்பது அவசியம். குழந்தை உணர்வுகள் மென்மையானவை. இலகுவில் மாற்றப்படக்கூடியவை. இசையமைக்கும் போது குழந்தையின் உணர்வுகள் பாதிக்கப்படாத வண்ணம் கருத்தாயிருப்பது மிகவும் அவசியம்.

மற்றுமொரு விடயம், மெட்டுக்கள் இலகுவானவையாக இருத்தல் வேண்டும். இலகுவான இராகங்களில், இலகுவான இசைக் கோலங்களிலே அமைந்திருத்தல் அவசியம். இசையமைப்பாளர் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் களமாக இந்த சிறுவர் நாடகங்களைப் பயன்படுத்திவிடக் கூடாது. பொதுவாக மெட்டுக்களைக்கூட சிறு மாறுபாட்டு டன் கையாள முடியும். இது சிறுவர்களை இலகுவில் சென்றடைய ஒரு சிறந்த உத்தியாகலாம்.

சிறுவர் நாடகங்களுக்கு மெட்டமைக்கும்போது ஒரு பாடல் மற்றுயதி விருந்து மிகவும் வேறுபட்டிருப்பது அவசியம். சிறு சிறு வேறுபாடுகள் சிறுவர்களால் இனம் கண்டுகொள்ள முடியாது. வேறுபாடுகளாலேயே சிறுவரின் புலன்களை நம்பால் ஈந்துக் கொள்ள முடியும். அவர்களை நல்ல ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான அனுபவத்திற்கு இட்டுச் செல்ல முடியும். இது லயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வேறுபடுத்திக் காட்டப்

படுவது நல்லது. வயவேறுபாடு எனும்போது, நாடகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இராகமோ, தாளமோ இலகுவாக்கப்பட்டு கவர்ச்சிப்படுத்தப் பட்டதாக இருத்தல் அவசியம்.

இவை மட்டுமல்லது சிறுவர் நாடகப் பாடலுக்குரிய பின்னனி இசை, மிக மெல்லியதாக இருத்தல் அவசியம். சிறுவர் நாடகங்களிலே பாடல் கள் ஏனையவற்றை விட மகிழ்வுக்குரிய ஒன்றாக இருப்பது மட்டுமல்லா மல் முக்கிய கருத்துப்பரிமாற்ற ஊடகமாக அல்லது கதை கூறும் ஊடகமாக மெருகூட்டப்படும்போது சிறுவர்களது புலன்கள் பாடலை விட இசையின்பால் ஈர்க்கப்பட்டுவிடும் நிலைமைகளும் ஏற்படலாம். அதிகளவிலான பின்னொலிகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும்.

இந்த வகையில், இந்த இறுவெட்டுப் படைப்புக்களைப் பார்க்கும் போது மிகவும் நேர்த்தியான முறையிலே வடிவமைக்கப்பட்டிருப்பதை இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். நாட்டார் பாடல்களுக்குரிய அறிமுகமும் இங்கு செயற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை எல்லா நாடகங்களிலுமே ஆங்காங்கு காணமுடிகிறது.

மற்றுமொரு சிறந்த விடயம், எழுத்தொலி வேறுபாடுகள் சிறுவர் களுக்கு புரியும் வண்ணம் பாடல்களுடே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ‘பஞ்சவர்ண நரியார்’ நாடகத்திலே வெகுவாக சேர்க்கப்பட்டிருப்பது சிறப்பான அம்சமாகும். மேலும், கூறப்போனால் சிறியவர்களுக்கு இசையூடாக எவற்றையெல்லாம் பரிச்சயப்படுத்திவிட முடியுமோ அவற்றையெல்லாம் அளவோடு சேர்த்துப் பினைத்திருக்கிறார்கள்.

‘பஞ்சவர்ண நரியார்’, ‘பந்தயக்குதிரையர்’ நாடகப் பாடல்களிலே ஸய, இராக வேறுபாடுகளும், பாடல்களினுராடான காட்சி மாற்றங்களும், கூத்து சாயல்களையுடைய தருக்களுமாக பல்வேறுபட்ட இசை வடிவங்களைக் கையாண்டிருப்பது சிறப்புக்குரியது. ‘கண்மணிக் குப்தியார்’ நாடகப்பாடல்கள், பாடல்களினுராடான விளையாட்டுக்களையும், சப்த ஸ்வர அறிமுகங்களையும் துல்லியமாக காணமுடிகிறது.

பாடலுராடான கதைகூறல் அனேகமான எல்லா நாடகங்களிலுமே காணக்கூடிய பொதுவான ஒரு சிறப்பம்சமாக இருக்கிறது.

இறுவெட்டு ஒலிப்பதிவைப் பொறுத்தவரையிலே மெல்லிய பின்னனி இசையுடன் கூடி இருப்பது நன்று. பாடகர் குழு சேர்த்துக் கொண்டிருப்பதும் நல்லது. ஆனால், நேரடி அளிக்கையிலே காணப்படாத ஒன்று பாத்திரங்களின் ஒலிகளை பாடலின் கதைப்போக்கிற்கேற்ப இணைத் திருக்கிறார்கள். இது பிள்ளைகளின் புலன்களின் கவர்ச்சிக்கு நல்ல உறுதுணையாயிருக்கும்.

நாடகப் பாடல்கள் தவிர சில சிறுவர் பாடல்களினது பின்னினைப்பும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பொருள் பொதிந்த பாடல்கள். எல்லா சிறுவர் பாடல்களும் ஏதோ ஒருவகையில் ஒத்த சாயலை காட்டுவதாயிருப்பது கவனிக்கப்படவேண்டும்.

1. பஞ்சவர்ண நமியார் நாடகப் பாடல்கள்

1)

தானனன்னா தானனான தானனான்னா
தானனன்னா தானனான தானனான்னா

வீட்டுப் பூனை நாயைப்பார்த்து அலுத்துப் போச்சது!
காட்டுக் கோழி கரடி பார்க்க ஆசை வந்தது!
காட்டுக்குள்ளே போவதற்குப் பயமாய் இருக்குது!
கூட்டிப் போக யாரும் வந்தால் மகிழ்ச்சி பிறக்குது!
காட்டை விட்டு இங்கே வாங்கோ காட்டு நண்பரே!
பாட்டுப்பாடி ஆட வாங்கோ காட்டு நண்பரே!

2)

மேகம் கறுக்குது
மந்தாரம் போடுது
காற்றும் அடிக்குது
சுதல் விறைக்குது

இடியும் இடிக்குது
மின்னல் தெறிக்குது
மழையும் வருகுது
மாரியும் கொட்டுது

3)

காட்டைவிட்டு நாடு வந்த நரியனாரும்!
நல்லமழை பெய்திடவே நனைந்து வாறார்!
காட்டுக்குள்ளே வீட்டை அவர் கண்டதில்லை!
நாட்டுக்குள்ளே வீட்டைக் கண்டார் பதுங்கிப் போறார்!
தந்தனத்தோம் ததிவகிணத்தோம் தந்தனானா!
தெந்தனத்தீம் தெனதெனதீம் திந்தனானா!

4)

ஆழாரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆழாரோ!
 காட்டை விட்டு நாடு பார்க்க ஓடிவந்த நன்நரியே!
 கால்நடையாய் வந்தேரோ! ஒடோடி வந்தேரோ!
 வந்தகளை தீவேணும் கண்மனியே நித்திரை கொள்!
 நித்திரையில் நீரதறையில் பிரண்டுருண்டு கொள்வீரோ!

நித்திரை விட்டெழுகையிலே உன்மேனி பஞ்சவர்ணம்!
 அஞ்சு நிறம் பஞ்சவர்ணம் பஞ்சவர்ணம் அஞ்சு நிறம்!

அஞ்சாது நித்திரைகொள் அஞ்சு வர்ணக் கோலத்திலே!
 ஆழாரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆழாரோ!
 நீராரென்று அறியாது காடெல்லாம் கலங்கிவிடும்!
 ஆழாரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆழாரோ!
 ஆழாரோ ஆரிவரோ ஆரிவரோ ஆழாரோ!

5)

தனம் தனா தன தனனா - தன
 தானின நானின தானின நானா
 தனம் தனா தன தனனா

காடு வா வா எனவே - நல்ல
 காடும் வருகுது கவனித்துப் பாரும்
 காடு வா வா எனவே

வீடு போ போ என்றால் - இந்த
 வீடும் வெளிக்கிட்டு போகுது பாரும்
 வீடு போ போ என்றால்

மனம் மகிழ்ந்துமே நரியார் - மிக
 வேகமாய் நாட்டுக்கு நேற்றுத்தான் போனார்
 மனம் மகிழ்ந்துமே நரியார்

சட சட என மழையும் - மிக
 வேகமாய் கொட்டவே வீட்டுக்குள் போனார்
 சட சட என மழையும்

நட நட என நடந்த - களை
தீரவே நரியனார் தயையினில் படுத்தார்
நட நட என நடந்த

அட்டா இது என்ன மாயம் - அவர்
மேனியிலே பல நிறங்கள் பாரும்
அட்டா இது என்ன மாயம்

பாவம் நரியனார் ஜேயோ! - மிகப்
பசித்திடவே அவர் காட்டுக்கு வாறார்.
பாவம் நரியனார் ஜேயோ!

165

6)

சிவப்பு வெள்ளை கறுப்பு மஞ்சள்
பச்சை நீலம் கத்தரிப்பு நிறம்
வேஷம் போட வசதி வந்தது
வாழ்த்திக் கும்பிட ஆளும் இருக்குது
தத்தித் தகனக சொம் தரிகிடதக
தகதித் தகனக சொம் தரிகிடதக

7)

வானவில் ஏறி வந்த - அவர்
பஞ்சவர்ண ராசா - எங்கள்
புதிய வண்ணராசா!

8)

எங்கள் புதிய ராசா
பஞ்சவர்ண ராசா!
வானவில்லை விட்டிறங்கி
வந்து சேர்ந்த ராசா!
திங்கள் போல ஒளிபடைத்த
எங்கள் புதிய ராசா!
கானகத்தை ஆள வந்த
புத்தம் புதிய ராசா!

9)

போகாதே போகாதே நரிமகனே!
பொல்லாத நாடது நானும் சொன்னேன்!
சொல்லவும் போனானே பேய்ப் பெடியன்!
சொந்தத்தை விட்டானே நரிப் பெடியன்!

10)

சின்ன முயலும் சீறும் சிங்கமும்
என்னைக் கண்டு நடுங்குவார்!
பென்னம் பெரிய சிவிங்கியார்!
ஒதுங்கி வழி விடுகிறார்!
ராஜ ராஜ ராஜன் எண்டு
எனக்குப் பெருமை வருகுதே!
மஞ்சள் நீலம் சிவப்பு வெள்ளை!
பச்சை வீரனாக்குதே!
தந்ததகிர்த தகிர்த தாம்!
திந்த திகிர்த திகிர்த தெய்! (தந்த தகிர்த)

11)

வாறாரே வாறார் வன்றாசா வாறார்!
வளநாடு கண்ட வன்றாசா வாறார்!
வானத்தில் பிறந்து வையகம் காண!
வானவில் விட்டிறங்கி வந்தவர்வாறார்!
விண்ணாணமில்லை இது விண்ணாணமில்லை
உண்ணான ராசா ஊர்வலம் வாறார்!
கண்ணாரக் காண எல்லோரும் வாரும்!

12)

தானின தானின தானா
தானின தானின தானா

நாட்டுக்குச் சென்றார் நரியார்
காட்டுக்கு நிறம் மாறி வந்தார்!

காட்டினில் மிருகங்கள் கண்டு
கதறிக் கொண்டோடின பயந்து

மிருகங்கள் அஞ்சிடக் கண்ட
நரியனார் மன்னராய் ஆனார்!

சிந்தித்த மிருகங்கள் கூடி
சேர்ந்தொரு திட்டம் போட்டார்!

குளத்திலே நரியனார் குதித்தார்
எழுந்திட நிறம் மாறி வந்தார்!

நரியனார் புத்தியை மெச்சி
பிழையினை மன்னித்து விட்டார்!

அனைவரும் ஒன்றாய்க் கூடும்
தந்தினத் தோம் என ஆடும்!

தம்பி தங்கச்சி வாரும்
எழுந்து நின்று ஆடும்!

(தானின தானின)

2. நெஞ்சுறுத்தும் கானல் நாடகப் பாடல்கள்

1)

அன்னு அன்னு அன்னு
மற்றவனைத் தள்ளி விழுத்தி
அடிச்சு நொறுக்கி அன்னு...
வேறு யாரும் தொட்டிடாமல்
இயலுமட்டும் அன்னு...
அன்னு கொள்ளள
கிள்ளி நூள்ளி அன்னு...
துள்ளித் துடிச்சு தடக்குப் பட்டும்
அன்னு... அன்னு... அன்னு...

2)

வானும் கனல் சொரியும்
மண்ணும் கனல் எழுப்பும்
கானலில் நாம் நடந்தோம் - நிழல்
காணும் விருப்பத்தினால்
ஊனுடல் அன்றி மற்றோர் - நிழல்
உயிர்க்கில்லை அங்கே
ஆன திசை முழுதும் - தணல்
அன்னும் பெரு வெளியாம்.

3)

கொக்கரக்கோ..... கொக்கரக்கோ
கொக்கரக்கோ..... கொக்கரக்கோ
துள்ளித் துடிச்சுக் குதித்துப் பாய்ந்து
ஒடி ஆடிக் கூடிப் பாடி.... எங்கள்
வீட்டு மணலில் நின்று
துள்ளி துடிச்சு குதிச்சு மகிழ்வேன்

எங்கள் வீட்டு முற்றும் எல்லாம்.
எங்கள் ஊரின் சுற்றும் எல்லாம்
வந்து கூடி வளஞ்சு நிற்க
வளையவந்து சமூலுவேன் (கொக்கரக்கோ)

4)

பச்சை இறைச்சி தின்னும் சிங்கம்
குகைக்குள் வாழும் வீரச்சிங்கம்
காட்டில் வாழும் மிருகம் யாவும்
கண்டு நடுங்கும் சிங்கம் நானே
வயசு நல்லாப் போயிட்டாலும்
மச்சம் தின்னும் ஆசை இன்னும்
நிறைஞ்சிருக்கு எனக்குள் இன்னும்
குகைக்குள் வாழும் சிங்கம் நானே
கொன்று தின்றிட ஒடி வாறேன்.

5)

மரணம் எம்மை விரட்டி அடிக்க
இதயம் பயத்தால் நிறைந்தே இருக்கு
உயிரைக் கையில் பிடித்தவாறு
ஒடிக் கொண்டே அலைகிறோம்
வாழ்க்கையில் ஆசை எங்களுக்குண்டு
வாழ வேண்டும் நீட்டுழி

துன்ப, துயரம், துடிப்பு, பதைப்பு
வந்தெழும்மை வருத்தும் போராட்டம்
வாழ்க்கையில் ஆசை எங்களுக்குண்டு
வாழ்வைத் தேடி ஓடுகின்றோம்.

6)

பூப் பறிக்கப் போறோம்.
பூப் பறிக்கப் போறோம்

எந்த மாதம் வருவாய்
எந்த மாதம் வருவாய்

பங்குனி மாதம் வருவேன்

பங்குனி மாதம் வருவேன்

எந்தப் பூவைப் பறிப்பாய்
எந்தப் பூவைப் பறிப்பாய்

சுபனாப் பூவைப் பறிப்பேன்
சுபனாப் பூவைப் பறிப்பேன்

யாரைக் கொண்டு பறிப்பாய்
யாரைக் கொண்டு பறிப்பாய்

கஜித்தாவைக் கொண்டு பறிப்பேன்
கஜித்தாவைக் கொண்டு பறிப்பேன்

பறிச்சுப்பாரு பாப்பம் பறிச்சுப்பாரு பாப்பம்
பறிச்சுப்பாரு பாப்பம் பறிச்சுப்பாரு பாப்பம்

7)

தந்தானானே தந்தானானே தந்தானானே தந்தானானே
தந்தானானே தந்தானானே தந்தானானே தந்தானானே

ஊரும் வேண்டும் வீடும் வேண்டும்
உடமை வேண்டும் உரிமை வேண்டும்
உணர்வு வேண்டும் உயர்வு வேண்டும்
ஒருங்கு சுடி வாழ வேண்டும்
(தந்தானானே)

எம்மை முடக்கும் கொடுமை ஒழிக
எதிரில் நெருக்கும் இடர்கள் கெடுக
நன்மை வாய்ப்பு நமக்கு வேண்டும்
நாங்கள் மனிதர் நாங்கள் மனிதர்
(தந்தானானே)

சின்னதான வீடென்றாலும்
சிறப்பு யாவும் நமக்கு வேண்டும்
அன்னை தந்தை அன்னை தம்பி
அமையான நிறைவு வேண்டும்
(தந்தானானே)

3. தீங்க் குழந்தைகள் நாடகப் பாடல்கள்

1)

சங்குப் பித்தளை சருகுப் பித்தளை
எங்கும் கட்டளை இராஜ கட்டளை

உயிர் கால் தொலைந்து
பொய்க்கால் வாழ்வு

சிதைந்த காலொடு நலிந்த மனது
தனித்த காலொடு நடக்கும் பயணம்

தொலைந்த வாழ்வு மீண்டும் வேண்டும்
விடவு வேண்டும் மீட்சி வேண்டும்

சங்குப் பித்தளை சருகுப் பித்தளை
எங்கும் கட்டளை இராஜ கட்டளை

2)

சங்குப் பித்தளை சருகுப் பித்தளை
எங்கும் கட்டளை இராஜ கட்டளை

ஒடிப் போய் தேடிப் தேடிப் போய்
முருக்கம் இலை கொண்டு வா

ஒடிப் போறோம் தேடிப் போறோம்
முருக்கம் இலை கொண்டு வாறோம்

சங்குப் பித்தளை சருகுப் பித்தளை
எங்கும் கட்டளை இராஜ கட்டளை

ஒடிப் போய் தேடிப் போய்
ஆலம் இலை கொண்டு வா

ஒடிப் போறோம் தேடிப் போறோம்
ஆலம் இலை கொண்டு வாறோம்

சங்குப் பித்தளை சருகுப் பித்தளை
எங்கும் கட்டளை இராஜ கட்டளை

ஒடிப் போய் தேடிப் போய்
கிழுவம் இலை கொண்டு வா

ஒடிப் போறோம் தேடிப் போறோம்
கிழுவம் இலை கொண்டு வாறோம்

3)

ஆனை ஆனை ஆனை
ஆசைந்தாடும் ஆனை
ஜந்தாறு வீதிக்குப் போய் வரும் யானை
உன்னானை என்னானை
நாம் விளையாடும் யானை
கோயில் எல்லாம் வீதி எல்லாம்
உலாவரும் யானை
தம்பி எல்லாம் வாங்கோ
தங்கக்சி வாங்கோ
அப்பாவும் வாங்கோ
அம்மாவும் வாங்கோ
எல்லாரும் வாங்கோ
யானை பார்க்க வாங்கோ
ஆனை ஆனை ஆனை.

4)

யானை ஒன்று கட்டியே
வீதியுலா வருகிறோம்
மேள தாளம் கொட்டுவோம்
பீப்பி நாதம் ஊதுவோம்
காவடியும் ஆடுவோம்
காததூரம் நடக்கிறோம்

பூசைகளும் நடக்குது
 தேங்காயும் உடைக்கிறோம்
 அறிவித்தல் வருகுது
 குழல் மூலம் வருகுது
 காது நீட்டிக் கேளுங்கள்
 அதன் படியே நடவுங்கள்

5)

ஊஞ்சாலே ஊஞ்சப்பனே ஊஞ்சாலே ஊஞ்சப்பனே
 மாவுராட்டி சுட்டுத்தாரேன் வேணுமென்றால் தந்திடுவேன்
 வேணுமென்றால் தந்திடுவேன் வேண்டாமென்றால் எறிந்திடுவேன்
 வேணுமென்றால் தந்திடுவேன் வேண்டாமென்றால் எறிந்திடுவேன்

பூ வெடுத்து மாலை கட்டி யானை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டி
 கூடி விளையாடுங்கள் சந்தோசமாய்ப் பாடுங்கள்
 கவலையெல்லாம் ஒழிப் போக பாடி நீங்கள் ஆடுங்கள்
 பாடி நீங்கள் ஆடுங்கள் பாலர் ஒன்றாய்க் கூடுங்கள்
 பாடி நீங்கள் ஆடுங்கள் பாலர் ஒன்றாய்க் கூடுங்கள்

தன்னானே தன்னானே தானனன்னே தன்னானே
 தானனன்னே தன்னானே தானனன்னே தன்னானே

4. மந்திரத்தால் மறை நாடகப் பாடல்கள்

1)

தன்னான் தன்னான் தன்னான் தானனே
தன்னான் தன்னான் தன்னான் தானனே (2)

தரிகிடதக தரிகிடதக தரிகிடதக தீம் தக
தரிகிடதக தரிகிடதக தரிகிடதக தீம் (2)

தென்னாலி ராமன் கதை தென்னாலி ராமன் கதை
சிரித்திட சிரித்திட சிரித்திடக் கதை சொல்லும்

தென்னாலி ராமன் கதை தென்னாலி ராமன் கதை
நடித்திட நடித்திட நடித்திடச் சுவை தரும்

தென்னாலி ராமன் கதை தென்னாலி ராமன் கதை
(தன்னான்)

2)

ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே!
கூடிப் பனங்கட்டி கூழங்குடிக்கலாம்
கொழுக்கட்டை தின்னலாம் தோழர்களே!

3)

குப்பு என்ற ராமன் குறும்புக்காரப்பையன்
செப்பும் வார்த்தை எல்லாம்

சிரிப்பைத் தந்து நிற்கும்
தப்புத்தண்டா செய்யான் தவிக்கவிட்டுப் போகான்
குப்பு ராமன் கதையைக்
கண்டு கேட்க வாரும்.

4)

மாரிமழை கொட்ட வில்லை
மண்ணும் ஈரங் காணவில்லை
ஊரிலுள்ள வயல்கள் எல்லாம்
உழுது பயிர் விளையவில்லை
ஏரிகுளாம் குட்டை கேணி
அத்தனையும் வற்றிப் போச்சு
நீரில்லை பருக வேணும்
நாவறண்டு போய்க்கிடக்கு!

5)

சரணம் சரணம் சாமியே சரணம்
சங்கடம் தீர்க்க வந்தவா சரணம்
பரமன் பாதம் தொழுதவா சரணம்
பஞ்சம் போக்க வந்தவா சரணம்
வறண்ட பூமியில் மழையெனப் பெய்து
வரட்சி போக்க வந்தவா சரணம்
மரணம் எங்களை அழைத்திட முன்னம்
மந்திரத்தால் மழை பெய்திடச் செய்யும்!

6)

கொட்டுது கொட்டுது கொட்டுது பார் மழை
கொட்டுது கொட்டுது கொட்டுது பார்!
மட்டம் வெடித்த கட்டாந் தரையில்
சட்டெனக் கொட்டுது வான் மழை பார்!
சித்தம் மகிழ்ந்திடப் பயிர்கள் வளர்ந்திடப்
பெய்யுது பெய்யுது பெய்யுது பார்!
வற்றிய நாவும் வறண்ட நம் பூமியும்
குளிர்ந்திடக் கொட்டுது நன் மழை பார்!

7)

தன்னன்னத் தான்த்தானா
தனதன்னத் தான்த்தானா

ஒட்டங்கள் ஓடிவாறார்
மெய்யப்பன் குதிரை வாறார்
ஆட்டங்கள் ஆடிவாறார்
சின்னப்பன் சிந்து நடையில்
வீதிவலம் வாறார் பாரும்
வில்லங்கம் ஏதும் இல்லை
ஜூய்யைய்யோ பாரும் அங்கே!
எத்துண்டு போனார் மோதி.

8)

பழம் பழுத்தால் தரையில் விழும்
மேகம் கறுக்க மழை பொழியும்
தாய் வயிற்றுப் பிள்ளையுமே
காலம் வரப் பிறந்து வரும்
பிறந்த குழந்தை எழுந்து நடக்க
எட்டு மாதம் முயன்று வரும்
கன்றுக் குட்டி பிறந்த அன்றே
எழுந்து நடக்கக் கற்றுவிடும்.

9)

பொய் சொன்ன வாய்க்குப்
பொரிதானும் கிடையாது
என்றோரு பழமொழி
இருக்கிறதம்மா
மெய்யாகவே சிறு
மழையேனும் பெய்தாலே
சோழம் விளைந்திடப்
பொரியேனும் கிடைக்கும்!

10)

ஆண்டு பதி நான்கு சிம்மாசனத் திருந்து
அரசாட்சி நன்கு செய்த செருப்பு
அமோத்தி மாநகர் முதல் ஆரணியம் வரையும்
அரசனை அன்று சுமந்த செருப்பு

அடர்வனம் விட்டரச மாநகரினுக்கு
 அம்பிதலை வந்து அமர்ந்த செருப்பு
 அம்பிதலை நீங்கிச் சிம்மாசனத்தமர்ந்த
 அச் செருப்பது யாருடைய செருப்பு

11)

பச்சைசமா மலைபோல் மேனி
 பவளவாய் கமலச் செங்கண்
 அச்சுதா அமரர் ஏறே
 ஆயர் தங்கொழுந்தே யென்னும்
 இச்சுவை தவிர யான் போய்
 இந்திர லோகம் ஆளும்
 அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்
 அரங்கமா நகருளானே!

12)

தென்னாலி ராமன் கதை தென்னாலி ராமன் கதை
 தொடக்கத்தை மட்டுமே இப்போ நாங்கள் நடித்து விட்டோம்
 தென்னாலி தென்னாலி
 தென்னாலி ராமன் கதை ...
 தித்திக்கும் சிலவற்றைத் தொடர்ந்து பின்பும் நடிப்போமே
 தென்னாலி.... தென்னாலி...
 தேஷ்நீர் கற்று வீடும் கற்க்கண்டு சுவை தரும்
 தென்னாலி.. தென்னாலி...
 தென்னாலி ராமன் கதை... தென்னாலி ராமன் கதை...
 பார்த்துத் தேடி நல்லதையே படித்துக்
 கொள்ளக் கற்றுக் கொள்ளும்!
 தென்னாலி... தென்னாலி

5. பந்துயக் குத்தரூபார் நாடகப் பாடல்கள்

1)

சின்னங் சிறுக்களே - எங்கள்

தேசியச் சின்னங்களே!

கிண்கினி நாதங்களே - நல்ல

கானத்தின் ஊற்றுக்களே!

கண்ணிறைக் காட்சிகளே - காலைக்
கதிரொளிக் கீற்றுக்களே!

மென் பனித் தூறல்களே - பசும்

புல் நுனி முத்துக்களே!

பண் செறி பரதங்களே - பல்கலைப்
பண்ணையின் விளைவுகளே!

இன் மொழி கவிதைகளே - எங்கள்
இலக்கியச் செல்வங்களே!

மென் மொழி மிழற்றல்களே - எங்கள்
தேசிய கீதங்களே!

கண்மலர் நீர் பனிக்க - உமைக்
கருத்தொடு வாழ்த்துகிறோம்!

கன்னலாய் வாழ்வினிக்க! - நீவீர்
கனிவொடு வாழ்த்திடுவீர்!

பன்னெடு நாள் வாழ்வீர்! - வாழ்வின்
பயன் எல்லாம் பெற்றிடுவீர்!

2)

வேலியரும் நானே வந்தேன்!

வேலை எனக்குண்டு வந்தேன்!

வந்தேனே! வந்தேனே!!

குடிலர் நான் கூடி வந்தேன்!
குடிமனை அமைக்க வந்தேன்!
வந்தேனே! வந்தேனே!!

வீட்டுக்குங் காவல் நானே!
வளவுக்கும் காவல் நானே!
காவல் நானே காவல் நானே!!

குளிருக்கும் காவல் நானே!
வெயிலுக்கும் காவல் நானே!
காவல் நானே காவல் நானே!!

துரவுக்கும் தோப்புக்கும்!
தனியேதான் காவல் நானே!
காவல் நானே காவல் நானே!!

புயலுக்கும் மாரிக்கும்!
பொறுப்போடு காவல் நானே!
காவல் நானே காவல் நானே!!

3)

தகுடகுடகுடகு - டட்டா - டட்டிடி டட்டிடி டட்டிடி
தகுடகுடகுடகு - டட்டா
என் பெயர் தெரியுமா உமக்கு? - ஆகா!
பிடிரியில் மயிருண்டு வாலெல்லாம் குஞ்சம்!
(தகுடகுடகுடகு)

என்னைப் போல் உருவங்கள் செய்து - மனிதர்!
என்னுள்ளே புகுந்து நின்றாடுவர் ஆட்டம்!
(தகுடகுடகுடகு)

என்னைப் போல் பலரையும் சேர்த்து - அன்று!
போரிடும் வீரர்கள் போர்க்களாம் சென்றார்!
(தகுடகுடகுடகு)

என்னினத் தவர் மீதேறி! - மன்னன்!
என்றுமே அழகாக அணிந்தை செல்வார்!
(தகுடகுடகுடகு)

என்னினம் ஒன்றுதான் அழகு! – என்று
மிருகங்கள் யாவையும் கண்டவர் சொல்வார்!
(டகுடகுடகுடகு)

என் பெயர் தான் கண்ணே குதிரை – எனக்குப்
புறவி என்றொரு பெயர் இருக்குது கண்ணே!
(டகுடகுடகுடகு)

4)

பச்சைப் பசும் புல்லிருக்கு
பசியைப் போக்கப் புல்லிருக்கு!
மச்சம் தின்னும் பழக்கமில்லை
பச்சைப் புல்லே பழகிப் போச்சு! பழகிப் போச்சு!

எள்ளும் இல்லக் கொள்ளும் இல்ல
எள்ளாவு புண்ணாக்கில்ல!
அள்ளி அள்ளித் தரவோ அந்த
வள்ளல் பண்ண யாருமில்லை! யாருமில்லை!

முடிந்ததையே எண்ணி எண்ணி
முக்கைச் சீறிப் பயனுமில்லை!
முடிந்தகதை முடிஞ்சு போச்சு!
முக்கு முட்டப் புல்லத் தின்னும்!
புல்லைத் தின்னும் புல்லத் தின்னும்!

தின்று பாரும் தின்று பாரும்!
தின்றே பாரும் தின்றே பாரும்!
தின்றிடத்தான் தின்றிடத்தான்
தின்ற புல்லின் ருசி தெரியும்! ருசி தெரியும்!

5)

புல்லை மேயும் குதிரையார்
மெல்ல மேய்ந்து செல்கிறார்!
நல்ல குடிலார் வேவியார்
மெல்லக் காட்சி மாற்றுறார்!

6)

அழட்டுக் குட்டி ஒன்றைத் தேடி
 காட்டுக்குள்ளே நானும் போறேன்!
 அட்டம் ஆடிப் பாட்டும் பாடிக்
 காட்டுக்குள்ளே நானும் போறேன்!

நாயிருக்கும் என் பெயரின் பின்னே!
 நரியிருக்கும் என் சாயவிலே!
 நாயுமல்ல நான் நரியும் அல்ல!
 நாமமென்ன சொல்லும் பார்ப்போம்!

7)

காட்சி மாற்றம் செய்ய - நாங்கள்
 ஆடிப்பாடி அசைவோம்!
 சாட்சி நிற்பார் குடிலார்! - நடு
 நிலையாய் நிற்பார் வேலியார்!

நரியனாரும் வந்தார் - வந்து
 ஓநாயாரைக் கண்டார்!
 குதிரையாரைக் காண - அவர்கள்!
 கூடிப் போகிறார்கள்!

நரியனாரின் நோக்கம் - ஆகா!
 நமக்கு என்ன தெரியும்
 ஓநாயாருக் கிங்கு - ஓகோ!
 ஆபத்தேதும் வருமோ?!

நாங்கள் என்ன செய்வோம்? - நின்று
 நடப்பவற்றைப் பார்ப்போம்!
 நீங்களும் தான் இருந்து - இங்கு
 நடப்பவற்றைப் பாருங்கள்!

8)

தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்று
 தப்பியே ஒடினார் நரியார்!
 தப்பித்த நரியார் தன்னைத்
 தேடியே போறார் இருவர்!
 நரியனார் அகப்படுவாரோ?

பெரியதாய்ச் சண்டை வருமோ?
பிரிந்தவர் கூடுவாரோ?
சரி இனி இருந்து பார்ப்போம்!

9)

என்னதான் பாவம் செய்தேனோ? - ஐயா
ஆர்முகத்தில் இன்று முழித்தேனோ?
என்னதான் பாவம் செய்தேனோ?

நண்பராய் இருந்த ஒநாயார் - இன்று
கண்முடி முழிக்கமுன் உதைபட்டார்!
கண்டால் அவர் என்னை உதைப்பார்
கண்ணில்ப் படாது தப்பித் திரிய வேணும்!

10)

நரியாரோ நல்லவர் சரியான கெட்டிக்காரன்!
தெரியாமலேனும் அவர் புரியாரோ சிறுபிழையும்!
நரியாரோ குறும்புக்காரன் சரியான பகிடிக்காரன்!
தெரியாததேதும் இல்லை புரியாத புதிருபில்லை!

நரியாரைத் தேடி நாங்கள் திரியாத தேசம் இல்லை!
புரியாத பாதையெல்லாம் திரிந்தே நாம் களைத்துப்
போனோம்!
தெரியாமல் வாயில் உதையைப் பெரிதாக வாங்கிவிட்டேன்!
மரியாதை கெட்டுப் போச்சு சரியாகக் கெட்டுப் போச்சு!

11)

பாட்டொன்று பாடப் போறோம்
பக்குவமாய்க் கேளும் அதனை!
காட்டுக்குள் நடந்த கதையைக்
கண்டு கொண்டிருக்கும் நீரும்!

காட்டுக்கு வந்தாரைய்யா
ஓட்டக்குதிரை வீரன்!
காட்டாரும் கேட்டார் பெயரை
விடாரே காலால் உதையை!

கேட்டவர் நாரியார் தப்ப
கேட்டிடா ஒநாயாரும்
ஓட்டத்துக் குதிரை உதையப்
பாட்டத்தில் வீழ்ந்து போனார்!

விழுந்தவர் பாவம் என்று
வேலியார் குடிலர் தூக்க
எழுந்துமே நின்று கொண்டார்
எங்களின் ஒநாயாரும்!

ஒநாயார் துன்பங் கண்டு
ஏங்கினார் குதிரையாரும்!
ஓ நானுமே பிழையைச் செய்தேன்
என்னை நீர் மன்னியும் என்றார்!

மன்னிப்பு எதற்கு ஜீய்யா
என்னிலே பிழையிருக்க?
முன்னுக்கு யோசியாது
பின்னுக்கு உதையும் பெற்றேன்!

இன்று முதல் நானும் நீரும்
இணைபிரியா நண்பர்கள்
என்று சொன்னார் குதிரையாரும்!
ஏற்றுக் கொண்டார் ஒநாயாரும்!

இருவருமே சேர்ந்து கொண்டார்
நாரியனாரைத் தேடுகின்றார்!
ஒரு வேளை கண்டு கொண்டால்
நாரியனாரை என்ன செய்வார்!

என்னதான் செய்திடுவார்
என்னென்ன நடக்கும் என்று
கண்ணான கண்மணிகாள்
நன்றாகப் பார்த்திடுவீர்!

நானினிக் குடிலர் அல்ல
நானினிக் குடியானவன்
ஏனிந்த மாற்றம் என்று
நானினிக் கூறுமாட்டேன்!

12)

கால் நடையா நடந்துமெல்லோ ஒநாயாரே - நானும்
கால்கடுக்க நடந்துவாறேன் காடெல்லாம் கடந்து
காற்குழம்பு தேயவல்லோ ஒநாயாரே - நானும்
கால் நடையாய் நடந்து வாறேன் ஒநாயாருக்காக

நரியாரைக் கண்டவர்கள் யாரும் இல்லை - இங்கே
நாளி நல்லா நோகவல்லோ நாங்கள் வாறோம்!
குடிசையொன்று தெரியுதல்லோ நாங்கள் வாறோம் - அங்கே
குடிசை முன்னே நிற்கிறாரே குடியானவரும்.

13)

பாட்டுக்குத் தாளம் போடுங்கள்
பார்த்துச் சரியாகப் போடுங்கள்
ஆட்டத்துக்கேற்ற அபிநியம்
அழகாய்ப் பிடியுங்கள்
காட்டுக்கு வந்த குதிரையாரை
நாங்கள் நண்பராய் ஏற்றுவிட்டோம்
தோட்டத்துக் குதிரையாரும்
தோழராய் வந்து விட்டார்!

6. கண்மனிக்குட்டியூர் நாடகப் பாடல்கள்

1)

ஸ ரி க ம ப த நி ஸ (4)
ஏழ ஸ்வரங்களில் இசைக் கோலம்
எத்தனை ராகதாளப் பாடல்கள்
ஏழுபேர் நாங்கள் வந்துள்ளோம்
எழுவராய்க் கூடி நடிக்கின்றோம்.

கண்ணனும் கவிதாவும் நடிக்கின்றார்
கதையிலே அவர்களும் வருகின்றார்
கண்மணிக் குட்டி ஆட்டின் கதையிதுதான்
கதையிலே இன்னும் பல கதையிருக்காம்

குட்டியரைக் காணாமல் அவரம்மா
கண்ணீர் விட்டு அழுகின்றார் வீட்டில் என்று
குட்டி ஆட்டைத் தேடிக் கொண்டு வருகின்ற
கெட்டிக்காரப் பூனையாரும் இருக்கின்றார்.

குறும்புக்கார் நரியனாரோ குழப்படிதான்
கூட்டிவந்த ஒநாயாரைக் கலங்க வைக்கிறார்
துரும்பு போல மெலிந்து போன சிங்கத்தாரும்
தனக்கு வந்த நோயினாலே வாடிப்போனார்.

இத்தனையும் நடக்கும் இந்த நாடகத்திலே
இருந்து பாரும் பொறுமையாக நடப்பவற்றையே
இத்துடனே பாட்டை நாங்கள் முடித்துக் கொண்டு
இக்கணமே நாடகத்தைத் தொடங்குகின்றோம்.

2)

தன்னானான தன்னானான தான்னானா
தன்னானான தன்னானான தான்னானா
தன்னானான தன்னானான தான்னானா
தன்னானான தன்னானான தான்னானா

அம்மாவோடு சேர்ந்து வந்தார் - ஆட்டுக்குட்டியர்
சம்மா இருக்கத் தெரிந்திபாத - நாயனாரும்
அம்மா குட்டி இருவரையும் - துரத்திக் கடிக்க
அம்மா தெற்கே ஓடக்குட்டி - வடக்கே வந்தார்

தன்னானான தன்னானான தான்னானா
தன்னானான தன்னானான தான்னானா

தன்னீர்த் தாகம் வந்திடவே - ஆட்டுக்குட்டி
தன்னீர் வேணும் என்று கேட்டார் - எங்களிடத்தில்
தன்னீர் என்றவர் கண்ணீர் விட்டுக் கேட்டதாலே
தன்னீர் அள்ள நன்னீர்க் கிணற்றைக் கொண்டு வாழும்.
(தன்னானான)

3)

நீண்ட தூரம் - ஏலையெலோ
நடந்து வந்து - ஜலசா
களைத்துப் போன ஏலையெலோ
குட்டி ஆடார் - ஜலசா

தன்னி கேக்க - ஏலையெலோ
நாங்களுமே ஜயல்சா
கிணத்தைக்காவி ஏலையெலோ
கொண்டு வந்து - ஜலசா

இங்கு வைத்து - ஏலையெலோ
கயிற்றில் தொடுத்த - ஜலசா
கிணத்து வாளியை - ஏலையெலோ
கிணத்துக்குள்ளே - ஜலசா

மெல்ல மெல்ல - ஏலையெலோ
இறக்கிவிட - ஜலசா
வாளி மெல்ல - ஏலையெலோ

தண்ணி கோல - ஜலசா

முன்று தரம் - ஏலையெலோ
குத்தி எடுத்து - ஜலசா
துரும்பு கஞ்சல் - ஏலையெலோ
போனபிறகு - ஜலசா

கயிற்றைப் பிடித்து - ஏலையெலோ
நாங்களெல்லாம் - ஜலசா
பின்னுக்கடி - ஏலையெலோ
வைத்து வைத்து - ஜலசா

நடந்து போக - ஏலையெலோ
வாளி மெல்ல - ஜலசா
ஆடி ஆடி - ஏலையெலோ
மேல் வருது - ஜலசா
மேல் வருது - ஜலசா
மேல் வருது - ஜலசா (ஆடி ஆடி)

4)

தனத்த நன்னத் தன்னா தன்னா - தன
தானினத் தானினைத் தானன்னானா
தனத்த நன்னத் தன்னா தன்னா

துள்ளுநடை நடந்து வாரேன் (2)- என்னைக்
குள்ளநாரி என்று சொல்வார் கோவக்காரர்
துள்ளுநடை நடந்து வாரேன்.

பசித்த போதும் பசித்த போதும்
பசித்த போதும் தின்ன மாட்டேன் - நான்
இலை குழை புல்லுப் பூண்டு பழவகையை
பசித்த போதும் தின்னமாட்டேன்.

மிச்சம் விட்ட மச்சம் என்றால் (2) - அதை
மெத்த நன்றாய் கவைத்து நானும் சாப்பிடுவேன்
மிச்சம் விட்ட மச்சம் என்றால்

மச்சத்திலும் மெத்தச்சவை (2)- ஆற்றா

கொக்கரித்துக் கூவுகின்ற சேவற்கோழி
மச்சத்திலும் மெத்தச் சுவை.

விசித்திரமாய் இருக்கிறேதே (2) - எங்கோ
ஆட்டுக்குட்டிச் சத்தம் ஒன்று கேட்கிறதே
விசித்திரமாய் இருக்கிறதே. (தனத்த நன்னத்)

5)

நாயோடி வந்து கலைக்க - அஹ அஹ அஹ
அஹஹா
தாயாடு தலை தெறிக்க - அஹ அஹ அஹ அஹ
அஹஹா
சேயாட்டுக் குட்டி தனிக்க - அஹ அஹ அஹ அஹ
அஹஹா
பேயோட்டம் ஓடித்தப்ப - அஹ அஹ அஹ அஹ
அஹஹா
பாய்ந்தோடிக்குட்டி ஆடு - டேடே டேடே டேடே டேடே
 டேட்டேடேடே
பயந்தெங்கோ பதுங்கிவிட்டார் - ரரர ரரர ரரர ரரர
ரரற்ரற்ரற்ர
தாயாட்டின் துக்கம் போக்க - ககக ககக ககக ககக
ககக்கக்ககக்கக
சேயாட்டைத் தேடி வாரேன் - நனநன நனநன நனநன
நனநன நனன்நனன்நன
தாயாட்டின் நண்பர் நானே - நெனநென் நெனநென்
 நெனநென் நெனன்நென்
ம்யாவோப் பூனையாரே - ரெரரெர் ரெரரெர் ரெரரெர்
 ரெரற்ரெற்ரெற்ரெர
(ம்யாவோப)

6)

ம்சைக்காரப் பூனையார் கயிற்றைப் பிடித்து இழுக்கிறார்
ஆசையோடு பூனையார் கயிற்றைப் பிடித்து இழுக்கிறார்
ம்சைமயிர் தாளம் போட மீயாவ் மாமா இழுக்கிறார்
ஆசையோடு முசிமுசிப் பூசுப் பூனையார் இழுக்கிறார்.

கிணத்தில் ஆட்டுக்குட்டியார் கயிற்றை இறுகப் பிடிக்கிறார்.
மனதில் ஆசை பொங்கவே மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்
தனத்தனானா தன்னன்னா தனக்குள்ச் சொல்லிக்
கொள்கிறார்.

தினத்தனானா தெந்தனை தாளம் போட்டுப் பாடுறோம்.

காலை மண்ணில் ஊன்றியே கஷ்ரப்பட்டுப் பூணையார்
வாலை ஆட்டி ஆட்டியே வடிவாய் நின்று இழுக்கிறார்.
ஏலையேலோ சொல்லியே இயலும் மட்டும் இழுக்கிறார்.
மாலை நேரம் ஆகுது மீயாப் பூசார் களைக்கிறார்
(மாலை நேரம் 3)

7)

பள்ளிக்கூடம் வந்திருக்கும்
பக்குவமாய் மேலே வாறார்
அம்மாவைக் காணவல்லோ
ஆசையோடு இருக்கிறாரே

பிள்ளைகளே பாரும்
ஆட்டுக்குட்டியாரும்
பிள்ளைகளே கேளும்
ஆட்டுக்குட்டியாரும்

சேர்ந்து நாங்கள் இழுக்கவல்லோ
செம்மையாக மேலே வாறார்
நரியனாரும் ஒநாயாரும்
நம்முடனே இழுக்கிறாரே
தாமதம் நாம் செய்யாமலே
தாயாரிடம் சேர்க்க வேண்டும்
இந்தா மேலே வந்துவிட்டார்
இறக்கிவிட வேணுமெல்லோ

பிள்ளைகளே பாரும்
ஆட்டுக்குட்டியாரும்
பிள்ளைகளே பாரும்
ஆட்டுக்குட்டியாரை
பிள்ளைகளே கேளும்
ஆட்டுக்குட்டியாரை
பிள்ளைகளே பாரும்
ஆட்டுக்குட்டியாரை

8)

வவ் வவ் வவ்!
வவவ் வவவ் வவ்!
குலைத்துக் குலைத்து நாய்!
கெளவ வருது பார்!
உஞ்ச உஞ்ச போ!
கெஞ்சகிறேன் போ!
தாச்சி மறித்து நாய்!
தாவி வருது பார்!
அங்கும் இங்கும் உச்ச!

எய்த்து விட்டுப் பாய்!
 குலைத்துக் குலைத்து நாய்!
 கெளவ வருது பார்!
 வவ் வவ் வவ்!
 வவவ் வவவ் வவ்!

9)

தாங்கு தீங்கு ததித்த தொம் நொம்
 தாங்கு தீங்கு ததித்த தொம் நொம் (தாங்கு தீங்கு) (2)
 ஒங்கி ஒங்கி மண்ணைக் கொத்தும்
 ஒன்று ரெண்டு மூன்று நாலு
 கொத்தக் கொத்தக் குளம் பெருக்கும்
 கொத்தி எடுக்க மணல் குவியும்
 மழையும் பெய்யக் குளம் நிரம்பும்
 மளமள வென்று கொத்தித் தள்ளும்
 குளம் நிரம்ப நிலம் குளிரும்
 நிலம் குளிரப் பயிர் செழிக்கும்

(பயிர் செழிக்க)

பயிர் செழிக்க விளைச்சல் பெருகும்
 விளைவு பெருக நாடுயேரும்

(தாங்கு தீங்கு) (4)

10)

கள்ளத் தனம் ஒன்று செய்ய நினைத்தீர் குள்ளநரியாரே!
 எள்ளுப் போல் சிறியதாய் தேகத்தில் இருக்கின்ற
 தெள்ளினை அகற்றிடவே!
 வெள்ளத்தில் இறங்கினீர் வடிவாக விராட்டியை வாயினில்க்
 கொளவிக் கொண்டே
 தெள்ளுக்கள் எல்லாமே விறாட்டியில் ஏறவே தன்னீரில்
 விட்டிரதை!
 கள்ளத் தனம் இது என்று அறியாத காட்டு ஒநாயார்!
 நல்லதோர் விளையாட்டு நரியனார் காட்டுறோர் நாமதில்
 சேர்வோம் என்றே
 மெள்ளவே கால் வைத்து குளத்தினுள் இறங்கிறார்!
 விறாட்டியைக் கெளவிக் கொள்ள!
 எள்ளளவுள்ள அத் தெள்ளுக்கள் எல்லாமே ஏறிடும்
 அவருடலில்!

11)

துள்ளு துள்ளென்று துள்ளுறார் ஒநாயார்
 தள்ளி நின்று பாரும்!
 தெள்ளுத் தெறித்துங்கள் தேகத்தில் ஊரும்
 தள்ளி நின்று பாரும்!

முள்ளுப் பற்றைக்குள்ளே மாட்டினான் கிடந்து
 மன்றாடுனேன் மிகவும்!
 எள்ளளவேணும் எனக்கவர் உதவிட
 எதுவுமே செய்யவில்லை!

(எதுவுமே)

12)

சர்வரோக நிவாரணி, சிங்கராசா நோயைப் போக்கும்
 பர்வத பண்டத பரிகாரி, பாதம் பணிந்து கேட்டுவந்தேன்

13)

கறுவாப் பட்டை ஏலம் கராம்பு
 கடுக்காய் இஞ்சி வேர்க்கொம்பு உள்ளி
 வறுத்திடித்த திப்பிலி நெல்லி
 வடிவாய் விளைந்த ஆடாதோடை
 பொறுக்கமாட்டார் இத்தனை கலந்து
 பட்டாய் அரைத்துப் பாலில் குடிக்க
 மறுக்கமாட்டார் உரித்த தோலைப்
 போர்க்க மறையும் நோயென்று சொல்ல!

14)

ஒண்டு ரெண்டு மூண்டு நாலு
 பொட்ட பொட பொட பொட பொட பொடடும்
 டிடிட்ட டிடிடிட டிடிடும்!
 கேட்டு கேட்டு கேட்டு கேடும்!
 டட்ட டட்ட டட டடம்.

தலக்கு மரபிலி தலகுல தகதும்
 செலத்தி வளகுடு பலகுல மதினம்
 பலக்கு மரதுடு பங்கிலி வலதும்

நெலப்பி வெந்துடு நெலவில் பதனம்

குடியருக் கொரு புழகம் வந்தது
குதித்து உறியில் ஏறிக் கொண்டார்
உறியில் தடியை விட்டுத் தூக்கி
உயர்த்தித் தோளில்த் தாங்கிக் கொண்டு

பொடும்ட பொடபொடா பொடபொட என்றும்
பிபிப்பி பிபிபிபி பிபிபிபி என்றும்
டட்ட டட்ட டட்ட என்றும்
பெபெப் பெப் பெப் பெப் என்றும்

நாதகரம் தவில் வாசித்துக் கொண்டும்
பரதம் கதகளி கூத்துக்களாட
நாடகம் நடித்த ஆணந்தத்தில்
கைகளைத் தட்டித் தாளம் கொட்டி

தகதிமி தகதிமி தகதிமி எனவும்
தெந்தின தெந்தின தெந்தின எனவும்
வட்டம் போட்டு வடிவாய் ஆட
வரிசையில் நின்று தாளம் மிதித்து!

இனிதாய் வாழ்வு அமைந்திட வாழ்த்தி
வந்தனம் கூறி விடை பெறுகின்றோம்!
வாழிய வாழிய வாழிய என்றும்

(வாழிய வாழிய)

7. கண்டறியாத கதை நாடகப் பாடல்கள்

1)

ஞஞ்ஞும் டும்மின பொங்கம் பங்கினம்!
டெக்கட் டெக்க டெக்க பிங்கம் புங்கம்!

2)

ஆஹா! ஓஹா! டொக்டொக்! சறுக்புறுக்!
ஆஹா! ஓஹா! டொக்டொக்! சறுக்புறுக்!

காலனிகள் ஆஹா! ஆஹா! பாதனிகள் ஓஹா! ஓஹா!
காலனிகள் டொக்டொக்! டொக்டொக்!
பாதனிகள் சறுக்புறுக்! சறுக்புறுக்!
காலனிகள் பாதனிகள்! சப்பாத்துச் செருப்பு!
கால்களை நன்றாகவே பாதுகாக்கும் பொறுப்பு

பாதனிகள் பலவகையாம்!
பார்க்க நல்ல அழகவையாம்!
பாதையிலே நடந்து செல்லப்
பாதுகாப்புத் தருமவைதான்!

சின்னஞ் சிறிய பாப்பாவின்
பூம்பஞ்சப் பாதத்துக்கு!
அன்னச் சிறகு போன்ற நல்ல
அழகான பாதனிகள்!

எட்டு மாதம் ஆனதுமே
எட்டி நடை நடந்து வரும்!

கட்டித் தங்கக் குட்டிக்கு!
கீச்சுக் கீச்சுக் காலணிகள்!

அம்மா அப்பா அண்ணா அக்கா
அத்தை மாமி தாத்தா பாட்டி
எம்மூர் அயலூர் உலகம் எல்லாம்
எங்கும் அணிவார் பாதணிகள்!

சறுக்குப் புறுக்குச் செருப்புப் போட்டுச்
சறுக்கா நடக்க எமக்குத் தெரியா!
விறுக்கு விறுக்கு என்று நாங்கள்
வெறுங்காலோடு நடந்து வாரோம்!

ஆஹா! ஓஹோ! டொக்டொக்! சறுக்புறுக்!
ஆஹா! ஓஹே! டொக்டொக்! சறுக்புறுக்!

3)

இது வே எங்கள் உலகம்!
இல்லை வேறு உலகம்!
இதுவே உலகம் உண்மை!
இல்லை வேறு உலகம்!

எங்கள் இந்த உலகம்!
எத்தனை யழகு பாரும்!
எங்கும் இங்கு அழகு!
எல்லாம் பச்சை அழகு!

புல்லும் இங்கு பச்சை!
புதரும் இங்கு பச்சை!
எல்லா மரமும் பச்சை!
எங்கள் உலகம் பச்சை!

உலகிலுள்ள எல்லாம்
எமக்குத் தெரியும் தெரியும்!
உலகில் மிருகம் பறவை
இரண்டு மட்டும் உண்டு!

4)

எட்டு நாளாய்ச் செத்துக் கிடந்த
சாரைப் பாம்பை!
எட்டி நின்று தொட்டுப் பார்த்தேன்
சந்த மாமா!
அறு பேர் நாம் நடந்து வந்தும்
நானே பார்த்தேன்!
அடும் காண முன்னம் இதனை.
நானேன் பார்த்தேன்!
பார்த்தவுடனே குழநிக் கத்திச்
சொன்னதாலே!
பார்த்து நீயே சொல்லென்றென்னைத்
தனியே விட்டார்!
வட்டமாகச் சுற்றிவாரேன்
கிட்டப் போக!
கிட்டச் சென்று தொட்டுப் பார்க்கப்
பதுங்கிப் போறேன்!
கட்டைக் கறுப்பழகுக் கரடி
நானேதானே!
தொட்டுப் பார்ப்பேன் தடியொன்றாலே,
தானே நானே!

5)

கையால் தொட்டுப் பாரும்!
கவனமாய்த் தொட்டுப் பாரும்!
முக்கால் மணந்து பாரும்!
மெல்ல மணந்து பாரும்!
நாக்கால் நக்கிப் பாரும்!
நன்றாய் நக்கிப் பாரும்!
காதால் கேட்டுப் பாரும்!
கவனமாய்க் கேட்டுப் பாரும்!
கண்ணால் வடிவாய்ப் பாரும்!
கவனித்து நன்றாய்ப் பாரும்!

கண்ணால் கண்டதும் பொய்யாம்!
காதால் கேட்டதும் பொய்யாம்!
தீர் விசாரித்து நன்றாய்த்
தெரிந்து கொண்டதே மெய்யாம்!

6)

க ஸ்னுள்ள பிறவியில் காணாத ஒன்றைக்
 கண்டபின் என்ன இது என்று கண்டிடவே!
 கண்கொண்டு பார்க்கிறோம் காதாலே கேட்கிறோம்!
 கண்ணை முடிக்கொண்டு தொட்டுமே பார்க்கிறோம்!

கண்ணையும் காதையும் கையையும் நம்பாது!
 கண்ணுள்ள முக்காலே முகர்ந்து நாம் பார்க்கிறோம்!
 கண்டுவிட்டோமென்று ஓவ்வொன்று சொல்கிறோம்!
 கண்ணான இது பழும்! இல்லை மீன்! என்கிறோம்!

7)

தன் னானத் தன்னன் நானே!
 ததிங்கிணத்தோம் தீம் தோமே!

மன்னாதி மன்னன் நானே!
 மானாரே வந்தேன் நானே!
 கண்ணான கண்ணமுகு
 கொண்டவன் நானே தானே!
 கிளை விட்ட எந்தன் கொம்பு
 கலைவாணன் ஆக்கும் என்னை!
 மெத்தென்ற புள்ளி மேனி!
 மேகத்தில் நட்டத்திரங்கள்!

தன்னானத் தன்னன் நானே!
 ததிங்கிணத்தோம் தீம் தோமே!

8)

ஒரு நாளும் காணாத,
 ஒன்றை நாம் கண்டோம்!
 கண்டதும் பயந்து நாம்!
 கண்முடிநின்றோம்!
 நின்ற நாம் ஒன்றையே!
 நன்றாக நினைத்தோம்!
 நினைத்ததும் கரடியார்!
 நினைவுக்கு வந்தார்!

(ஒரு)

கரடியார் தானே அதைக்,

கண்டவர் முதலிலே!
 முதன் முதல் கண்டவர்,
 முதற் சென்று பார்க்கட்டும்!
 பார்த்ததும் கரடியார்,
 பழமொன்றின் தோலென்றார்!
 தோலுமோ காய்ந்து மிகத்,
 தடித்துள்ள தென்றாரவர்!

(ஒரு)

வரி கொண்ட குதிரையார்!
 வடிவாகப் பார்த்தார்!
 பார்த்த பின் சொன்னார்!
 பழமில்லை மீண்ணறு!
 மீனுமோ காய்ந்தது,
 மட்டை போல உள்ளது!
 உள்ளதைச் சொன்னேன்,
 உள்ளபடி என்றார்!

(ஒரு)

நானினிப் பார்ப்பேன்,
 நல்லபடி சொல்வேன்!
 சொன்னதைச் செய்திடச்,
 செங்குரங்கார் வந்தார்!
 வந்தவர் பார்த்தார்!
 வயதான விதை என்றார்!
 விதை மிகக் காய்ந்துமே!
 வரண்டது என்றார்! (ஒரு)

மந்தியார் பார்த்த பின்!
 மானாரும் வந்தார்!
 வந்தவர் காலாலே,
 வடிவாகத் தட்டினார்!
 தட்டியவர் சொன்னார்,!
 தோலில்லை மீனில்லை
 இல்லை இது விதையில்லை,
 இது பட்டை என்றே!

(ஒரு)

நான்கு பேர் பார்த்தபின்,
 நரியனார் வாரேன்!

வரவினை அறிவிக்க,
வடிவாகப் பாடுறேன்!
பாடலுக்கு ஏற்ப நான்,
பக்குவமாய் ஆடுறேன்!
ஆடியே சென்று நான்,
“அதை” நன்கு பார்க்கிறேன்!

(ஒரு)

9)

த க தகிட தத்தோம்! தீம் தகிட தத்தோம்!
அது ஒரு பழம்! காஞ்சதொரு பழம்
தகதகிட தத்தோம்! தீம் தகிட தத்தோம்
இல்லை அது மீன்! காஞ்சதொரு மீன்
தகதகிட தத்தோம்! தீம் தகிட தத்தோம்
அது ஒரு பழவிதை! காஞ்சதொரு பழவிதை
தகதகிட தத்தோம்! தீம் தகிட தத்தோம்
அது ஒரு கூடு! காஞ்சதொரு கூடு
தகதகிட தத்தோம்! தீம் தகிட தத்தோம்
அது ஒரு பட்டை! காஞ்சதொரு பட்டை
அது ஒரு பழம்! காஞ்சதொரு பழம்
இல்லை அது மீன்! காஞ்சதொரு மீன்

அது ஒரு பழவிதை! காஞ்சதொரு பழவிதை
அது ஒரு கூடு! காஞ்சதொரு கூடு
அது ஒரு பட்டை! காஞ்சதொரு பட்டை

காஞ்ச தொரு பழம்!
காஞ்ச தொரு மீன்!
காஞ்ச தொரு பழவிதை!
காஞ்ச தொரு கூடு!
காஞ்ச தொரு பட்டை!
பழம்!
மீன்!
விதை!

கூடு!
பட்டை!

10)

கண்டதும் பொய் என்பார்கள்!
கேட்டதும் பொய் என்பார்கள்!
கண்டதைக் கேட்டதைத்,
தீர் விசாரித்தறி என்பார்கள்!

கண்ட இப் பொருளை நீங்கள்!
கண்டதே இல்லை முன்னம்!
கண்டுளேன் இதனை முன்னம்!
கேஞ்கள் சொல்வேன் தெளிவாய்!

உலகமோ பெரிது பாரும்!
அது ஒரு உருண்டை கேஞ்சும்!
உலகிலே கண்டம் ஏழு!
கடல்களோ ஐந்து என்பர்!

ஒவ்வொரு கண்டத்திலுமே!
நாடுகள் பலவுண்டறியும்!
ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தான்!
ஊர்களும் காடும் உண்டு!

ஊர்களில் மனிதர் வாழ்வார்!
இரண்டு கால்களில் நிற்பார்!
ஊரெல்லாம் நடந்து செல்வார்!
இரண்டு கால்களிலே அவர்கள்!

இது ஒரு காடு அப்பா!
இது மட்டும் உலகமல்ல!
இது போலப் பெரிய காடு!
உலகிலே நிறைய உண்டு!

11)

ஆனையார் பாவம்,
ஆடுகிறார்!
ஆடு என்று சொல்ல,

ஆடுகிறார்!
 ஆனையார் உடம்போ,
 மலை போல!
 மலையினைத் தூக்கியவர்,
 ஆடுகிறார்!

சளகு போல் செவியினைச்
 சாமரையாய்!
 அழகுறவே வீசியவர்
 ஆடுகிறார்!
 வாலைக் குலையில் நீண்டு தொங்கும்,
 பொத்தியைப் போல்,
 வாலினையும் ஆட்டியாட்டி,
 ஆடுகிறார்!

தூணைப் போல் பெரிய
 கால்களையே!
 தூக்கி வைத்து அவரும்
 ஆடுகிறார்!
 ஏனையா உமக்கு
 இந்த நிலை?!
 இரண்டு கால் தூக்கி
 ஆடும் நிலை!

தானி னன்னத் தானே
 தந்தானே!
 தானி னன்னத் தானே
 தந்தானே!
 தானி னன்னத் தானே
 தந்தானே!
 தானி னன்னத் தானே
 தந்தானே!

12) தன்னத் தனத்த தன்னா!
 தனதன தன்னத் தன்னா!

கன்னங் கறுப் பழன்!
 கரடியார் ஆழி வாரேன்!

சின்னங் சிறிதாய்த் துள்ளி!
சிறப்பாய் ஆடி வாரேன்!

தன்னந் தனியனாகத்!
தன்னாப் பாடி வாரேன்!
பென்னம் பெரிய வேலை!
பார்க்க நானும் போரேன்!

தன்னத் தனத்த தன்னா!
தனதன தன்னத் தன்னா!

13)

தத்தினத்தோம் தகதினத்தோம் தீம்தோம்! - தீம்த
தகதினத்தோம் தத்தினத்தோம் தீம்தோம்!

காட்டினிலே வாழுகின்ற குரங்கார்! - அவர்
கம்பைத் தோழில் வைத்து ஆடிவாறார்!

மேட்டு நிலம் பள்ளமெல்லாம் ஓடி - அவர்
மெத்த நன்றாய் ஆடிக் கொண்டு வாறார்!

காட்டு மரக் கொப்புகளில் தாவி - அவர்
கரணம் போட்டு ஆடிக் கொண்டு வாறார்!

பாட்டுக்கேற்ற தாளத்துக்கு மிதித்து - அவர்
பம்பரமாய் சுழன்று ஆடி வாறார்!

மாரிமழை கொட்டி ஓய்ந்த பின்னர்! - அவர்
மரக்கிளையில் தொத்தித் தாவிப் பாய்வார்!

மாரியிலே தோய்ந்த மரக் கிளைகள்! - இலைக்
கூந்தல் நீரும் சொட்டச் சிலிரத்தாடும்!

மாரிமழை ஓய்ந்ததென்று வந்த - அந்த
நரியனாரும் சிலி நீரில் தோய்வார்

ஊருக்கெல்லாம் ஒரு மழை மட்டும் - அட
எந்தனுக்கோ இரண்டு மழை என்பர்!

தக்தினத்தோம் தக்தினத்தோம் தீம்தோம்! – தீம்த
தக்தினத்தோம் தக்தினத்தோம் தீம்தோம்!

15)

ஆந்தையார் :- ஜயயோ! இது உண்மை!
நான் சொல்வது உண்மை!!

ஏனையோர் :- இல்லையில்லை! உது பொய்!
நீ சொல்வது பொய்! பொய்!!

ஆந்தையார் :- சத்தியமாய்ச் சப்பாத்து!
மனிதரின் சப்பாத்து!!

ஏனையோர் :- மனிதரென்று ஒன்றில்லை!
சப்பாத்தென்று ஒன்றில்லை!

ஆந்தையார் :- உண்மையை நம்பாது!
பொய்யை நீர் நம்புறீர்!!

ஏனையோர் :- உமக்கொன்றும் தெரியாது!
உலகமே தெரியாது!!
பொய்யையே சொல்கிறாய்!!!
புழுகி நீ திரிகிறாய்!!!!

ஆந்தையார் :- உண்மையைச் சொல்கிறேன்!
கேட்பதற்கோ ஆளில்லை!!
எங்கு நான் போவேன்!!!
யாரிடம் சொல்வேன்!!!!

ஏனையோர் :- இல்லாத மனிதரிடம்!
போய்விடு நீயும்!!
இங்குனக்கு இடமில்லை!!!
எங்கேனும் போய்விடு!!!!

ஆந்தையார் :- எங்கேனும் போய்விடு!
என்று நீர் சொல்வதால்!!
எங்களின் காட்டை விட!!!
வேறு இடம் உண்டென்பீர்!!!!

ஏனையோர் :- ஆர்டா சொன்னது?!
அப்படிச் சொன்னது!
எங்களின் உலகிது!!
இதை விட உலகில்லை!!!!

ஆந்தையார் :- இல்லையென்று சொல்வதால்!
உள்ளது மறையாது!!
கெடுகிறேன் நான்!!
பிடி பந்தயம்!
என்று நீர் நிற்கிறீர்!!
கெடுகுடி சொற்கேளாது!!
என்பது பழமொழி!!!!

ஏனையோர் :- அடிபுடி தொடங்கு முன்!
தடியெடுத்து அடிக்கு முன்!
பிழித்துவன மரத்தொடு!
கட்டி நாம் வைக்கு முன்!
ஓடிவிடு! காட்டை விட்டு!!
ஓடிவிடு! சூய்!! சூய!!!!

ஆந்தையார் :- சூய்! சூய்!! என்றென்னைச்!
குக்காட்டித் துரத்துறர்!!
காய் உண்ணப் புறப்பட்டுக் !
கனியை நீர் ஏறியிறீர்

ஏனையோர் :- இனியென்ன பேச்சுத்!
துரத்துங்கள் இவனை!!
சூய்! சூய்!! சூய்!!! சூய!!!!
போ! போ!! போ!!! போ!!!!

ஆந்தையார் :- ஏன்! ஏன்!! ஏன்!!! ஏன்!!!!
பொறும்! பொறும்!! பொறும்!!! பொறும்!!!!
உண்மையைச் சொன்னேன்!
உண்மையே சொன்னேன்!!
உண்மையும் பொய்யாய்!!!
உண்மையில் போமோ???

ஏனையோர் :- போ! போ!! போ!!! போ!!!!

